



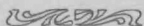
## Pozdrav Marijin.

O, ta zima dolgočasna!  
In ti vigred prepočasna,  
kaj te letos še ne bo?  
Smo kapelo naredili,  
radi bi ji vence vili —  
pa še rože ne cveto.

Smo že deda — gola resnost!  
povabili na slovesnost.  
Še prerano? I, seve!  
Glejte, dedek že prihaja,  
noga malo mu zastaja,  
vendar še preneglo gre.

Smo zvonovom naročili,  
da slovesno bi zvonili,  
ko se praznik naš začne.  
Čujte! Čujte! Že zvonijo  
rajskomilo melodijo,  
kakor ptice bi prišle.

O, ti vigred zakasnela,  
kdaj boš zopet zacvetela?  
Pozno prideš čez gorô.  
»Tam pred rajsko domačijo  
čakala sem na Marijo:  
vse pozdravlja vas lepo.«  
Silvin Sardenko.



## Deklica in cvetica.

Draga moja Rozika!

Pomlad se bliža, in tvoj vrtec, ki ga tako ljubiš, se pomladi. Če pogledaš cvetno gredico zdajle v februarju ali v marciju in pa pozneje, v juniju ali juliju — kakšna razlika, kajne!

Suščev veter piha preko gole, črno zagnojene gre-dice, iz katere diha morda prav malo prijeten vonj. Sredi nje pa stoji brezlistno, sivo-zelenkasto deblo vrtnice (gartrože). Ko pa nas obiščejo poleti sv. Alojzij in sveta brata Ciril in Metod, tedaj se pa vzradosti tvoje oko nad prekrasno žarečim cvetjem, čigar duh napolnjuje ves vrt.

Ali si pač že kdaj pomislila, draga učenka, kdo je tisti mojster, ki prečara umazani gnoj v čudovito cvetko? — »Rožni grm,« porečeš, »je ta umetnik.« Res je: rožni grm sesa iz črne, gnojne prsti sokove za barve in duhove, ki nimajo na sebi niti najmanjšega sledu od gnoja. Toda